

Θεμισιώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Διευθύνονται από Συντακτικήν Έπιτροπήν

ΓΡΑΦΕΙΑ :
Κασσάνδρας 8.—Τηλ. 593.675 και 53.360

ΕΤΟΣ ΣΤ'
Αριθμός φύλλου 79

ΦΩΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Έάν από των στηλών τούτων ύψωνομεν την φωνήν μας, τὸ πράττομεν διότι μᾶς τὸ ὑποχρεώνει ἡ πατριωτικὴ μας συνείδησις. Τὸ θεωροῦμεν ὡς ἠθικὴν μας ὑποχρέωσιν, διότι βλέπομεν τὰ πλέον ζωτικὰ ζητήματα ἅτινα ἀφοροῦν τὴν προκοπὴν τοῦ τόπου μας νὰ ἔχουν ἀποτελεσματωθῇ, καίτοι ἔχουν γίνει τόσαι ἐνέργειαι κατὰ καιροῦς. Εἰς τὸ μόνον ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, ὅτι ἐδόθη ἡ δέουσα προσοχή, εἶναι τὸ τῆς υγείας τῶν κατοίκων τοῦ νησιοῦ μας, κι' αὐτὸ φυσικὰ κατόπιν ἐντόνου ἀγώνος. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀκτινολογικοῦ συνεργείου, τῶν φαρμάκων καὶ τῶν εἰδῶν διατροφῆς τῶν παιδιῶν τοῦ νησιοῦ, μαρτυρᾷ κάποιον ἐνδιαφέρον, κάποια στοργή. Ἔτσι δὲν εἶναι;

Ἀλλὰ διὰ νὰ θεραπευθῇ τὸ κακὸ χρειάζονται σοβαρότεροι ἐνέργειαι καὶ παροχὴ μέσων καὶ τότε μόνον ἡ κακομοιριά πού μαστίζει τοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ θὰ βρῇ τὴν βελτίωσιν πού πρέπει.

Ὡς φαίνεται ὁμως ἡ κατάσταση αὐτὴ θὰ ἐξακολουθήσῃ, νὰ ὑφίσταται ἐπὶ μακρὸν διότι δὲν βλέπομεν κανένα ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων. Ἄν πῇ κανεὶς καὶ γιὰ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων πού ὑπόσχονται φούρνους μὲ καρβέλια, κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον, δὲν ἔχει ὀφθαλμὸν, ὅτι αἱ πλουτοπαραγωγικαὶ πηγαὶ τοῦ νησιοῦ μένουν στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, χωρὶς καμμίαν ἀξιοποίησιν. Ὁ τουρισμός, δὲν τυγχάνει οὔτε τῆς παραμικρῆς ὑποστηρίξεως. Δηλαδή δὲν μᾶς παρέχουν τὰ μέσα τῆς βελτιώσεως τῶν ὄρων ἐκείνων πού θὰ μπορούσαν νὰ αὐξήσουν τὴν τουριστικὴν κίνησιν τοῦ νησιοῦ. Φυσικὰ δὲν ὑπάρχουν ἀρχαιολογικοὶ χώροι καὶ οὔτε ἀξιοπερίεργα πάντα στὸ νησί.

Υφίσταται ὁμως ἡ καλωσύνη τῶν κατοίκων, τὰ προί-

ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΑΝΑΛΛΑ

όντα τοῦ νησιοῦ, τὸ ξερὸ κλίμα, οἱ ἀκρογυαλιές του καὶ τὰ περίφημα ἱαματικά του λουτρά.

Διατίθενται πότε πότε διάφορα μικροκονδύλια, τὰ ὁποῖα ἐξανεμίζονται εἰς διάφορους μικροεπισκευὰς τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τοῦ νησιοῦ, κι' αὐτὸ εἶναι ὄλο.

Τὰ λιμάνια κι' αὐτὰ, ἔχουν ἀφεθῇ εἰς ἡν κατάσταση ἐνδύο, ὅπως πρὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν.

Κι' ἔτσι πιστεύομεν, πὼς ἐάν δὲν ὑπῆρχε προσωπικὴ ἐργασία τῶν κατοίκων τοῦ νησιοῦ καὶ ἠθικὴ βοήθεια τῶν πατριωτικῶν συνδέσμων, τὰ Κοινοτικά συμβούλια θὰ εὐρίσκοντο εἰς πολὺ δύσκολον θέσιν, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων ἔργων τὰ ὁποῖα ἔχουν γίνει, μέχρι σήμερον

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ

Στὸν πόνο καὶ τὴ θλίψιν πού συνέχει κάθε κυκλαδίτικη καρδιά ἐνώνομε καὶ τὸ δικὸ μας πόνο γιὰ τὸ σοβαρὸ αὐτὸ κτύπημα τῶν ὑποχθονίων δυνάμεων στὴ μαρτυρικὴ ἀδελφὴ νῆσο Σαντορίνη.

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τοῦ 1925 πού τὴν εἶχε πληξεί καίρια καὶ πάλιν μετεβλήθη σὲ σωστὸν ἐρειπιῶνα.

Τὸ καῦμένο, τὸ γραφικὸ, τὸ χιλιотραγουδημένο νησάκι πού περίμενε νὰ δῇ τοὺς παραθεριστὰς καὶ τοὺς ξένους τουρίστας γιὰ νὰ γλυκάνουν κάπως μὲ τὴν κίνησιν τὸν καθημερινὸ μόχθον τῶν κατοίκων της, ὁ φόβος τώρα θὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴ μαρτυρικὴ αὐτὴ γῆ. Οἱ ἴδιοι οἱ

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Τὰ μαθήματα τελείωσαν καὶ μαζί μ' αὐτὰ τὰ βάρσανα δασκάλων καὶ μαθητῶν.

Τώρα θάχουν ἀρκετὸ καιρὸ διαθέσιμο γιὰ νὰ περάσουν εὐχάριστα τὶς διακοπές των, μέχρι τὸ Σεπτέμβριον πού θ' ἀρχίσῃ πάλι ὁ πονοκέφαλος τῶν μαθημάτων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἂς θυμηθῶμε τὰ διμορφα καὶ ξένοιαστα μαθητικά μας χρόνια, καὶ τοὺς καλοὺς μας δασκάλους, πού τὸ πέρασμά τους στὸ χωριὸ μας ἄφησε ἐποχὴ. Τὸν μακαρίτη παντόπουλο, τὴν Παντοπούλου, τὴν Πρωτονοτάρειο πού ἐσυνέχισε τὸ ἀποδοτικὸ του ἔργο καὶ στὴν ἐδῶ παροικία μας καὶ πολλοὶ μαθηταὶ τῶν σήμερα κατέχουν ἐπίζητες θέσεις στὴ Κοινωνία ὡς ἐπιστήμονες κλπ. μεταγενεστέρως δὲ τὴν Καν Μπέϊκου (Εὐγενικοῦ) καὶ τὸν ἱερέα Βαρθολομαῖον Μαρτίνον αὐτοῦ ἄφησαν τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις γιὰ τὸ ἥθος των καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν διδασχὴ των. Τὸν Στέφανον Μαρτίνον πού στὸ λίγο διάστημα πού ἐδίδασκε, ὑπῆρξε ὁ φωτεινὸς φάρος τῆς μαθητικῆς νεολαίας τοῦ χωριοῦ μας καὶ τέλος σήμερα οἱ ἀδελφοὶ Μαρτίνου πού ἔχουν ἀναπτύξει ἱκανὴν δράσιν καὶ ζήλον, καὶ σὰν νέοι πού εἶναι, ἀσφαλῶς θὰ δημιουργήσουν καὶ θ' ἀφήσουν τὶς καλλιτέρες ἀναμνήσεις στοὺς μαθητάς των.

ἈΡΚΕΤΑ ἐξυπηρετιζοῦν θὰ ἦσαν γιὰ τὴν ἐφημερίδα μας ἡ ἐνημέρωσις γιὰ ὅτι ἀφορᾷ τὰ ζητήματα τοῦ ἀγαπητοῦ χωριοῦ μας.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ λοιπὸν ὅσους μποροῦν νὰ μᾶς γράφουν σχετικὰ καὶ νὰ μᾶς ἐνημερώνουν, ἀφοῦ ἔως τώρα δὲν κατορθώσαμε νὰ βροῦμε μόνιμον ἀνταποκριτὴν, ἂν καὶ ἡ ἀμοιβὴ εἶναι ἀρχετὴ μεγάλη, μόνον πού γιὰ νὰ εἰσπραχθῇ θὰ ἐχρειάζοντο τὰ διπλά ναῦλα.

ΣΧΕΤΙΚΑ παράπονα ἔφτασαν στ' αὐτιά μας ὁρισμένων συμπατριωτῶν μας ὅτι ἐνίοτε δὲν καταχωροῦν (Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Σαντορινοὶ ζοῦν μὲ τὸ συναίσθημα τοῦ φόβου καὶ σκέπτονται νὰ φύγουν! νὰ φύγουν!

Ἄμοιρα καὶ μαρτυρικὰ νησάκια τῶν Κυκλάδων. Ἡ χάρις σας καὶ ἡ ὁμορφιά σας δὲν συγκινοῦν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κράτους, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὸ Θεό! Γιατί; Ὑπάρχουν ο' ὅλη τὴν Ἑλλάδα ἀγνόητοι καὶ ἡπιώτεροι ἀπὸ τοὺς Κυκλαδίτες; Ἄς μᾶς παρηγορή τὸ ὅτι ὁ καλὸς καλὸ δὲν ἔχει.

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δραχ. 30—

Διά τα μέλη του
Συνδέσμου δωρεάν

Έξωτερικού Δολ. 6

Διαχειριστής
ό Ταμίας του Συνδέσμου

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ άρθρῳ
6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092)1938

Υπεύθυνος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ
Κασσάνδρας 10

Προϊστ. Τυπογρ. Κ. ΑΜΔΑΡΗΣ
Προύσης 7 Ἀθήναι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΖΕΙΣ

Εβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ. Γεωργ. Έμμ. Κοκκινόγενος ὀνομασθέν Χρυσώ. Ἀνάδοχος ὁ νεαρός Ἀλέκος Ἰωάν. Παπαγεωργίου.

Εβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ. Δημητρίου Κωστ. Γονιδάκη ὀνομασθέν Στυλιανός. Ἀνάδοχος ὁ κ. Γιαννούλης Έμμ. Καλλιλάς.

Εβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ. Λάζου Εὐγενικοῦ ὀνομασθέν Ἀγγελική—Ἐλένη. Ἀνάδοχοι οἱ κ. κ. Ἰωάν. Δουρούτης καὶ Μαρία Δούρου.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ. Στυλιανός Κοσμᾶ Φίλιππας καὶ ἡ Δίς Κοντσέτα Βάγγερ ἤρραβωνίσθησαν.

ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Πατέστος Γεωργ. Φίλιππας καὶ ἡ Δίς Κούλα Γεωργ. Φίλιππα (Φραγκιοῦ) ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Παράνυμφος ὁ κ. Βρανᾶς Ἀναστ.

Ο κ. Λάζος Γ. Μαρτίνος καὶ ἡ Δίς Ἐλένη Κ. Παπαγεωργίου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Ἀθήνας. Παράνυμφος ὁ κ. Γεώργ. Τζωρτζάκης.

Ο κ. Έμμ. Δημ. Λεβαντῆς καὶ ἡ Δίς Μαρία Π. Νικολαΐδη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Δρυοπίδα. Παράνυμφος ὁ κ. Σταμ. Δελαβρινάς.

Ο κ. Ἀντώνιος Ἰωάν. Μανώλικας καὶ ἡ Δίς Ἀγγελικούλα Γ. Γονιδῆ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Δρυοπίδα. Παράνυμφοι οἱ νεαροὶ Φώντας Δημ. Γονιδῆς καὶ Κούλα Στεφ. Μυζήθρα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ἡ Ζωή Έμμ. Οἰκονομίδη τὸ γένος Ἀγγελίδη.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Ο κ. Φραγκίσκος Κοσμᾶ Φίλιππας προήχθη εἰς ἀνθ'ρχον τοῦ Β. Ναυτικοῦ, τοῦ εὐχόμεθα καὶ εἰς ἀνώτερα.

ΔΩΡΕΑΙ

Ο κ. Στέφανος καὶ ἡ Κα. Κατερινέντα Φίλιππα προσέφεραν δραχ. 100 ὑπὲρ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Παναγίας Καννάλας εἰς μνήμην Ζωῆς Έμμ. Οἰκονομίδη. Ἡ Κα Ρ.ζου (μητέρα των ἱατρῶν) ἐδῶρκεν στήν Κανάλλα μία μάλλινη σημαία.

Ο κ. Ἀντώνιος Μαλικοῦτης ἐκ μητρὸς τὸ γένος Γονιδῆ, προσέφερε ἄρκετὰ δοχεῖα κατ'ἀλληλα διὰ τὴν μεταφορὰν ὕδατος ἐν Κανάλλα.

Ο κ. Στέφανος Φίλιππας προσέφερε δραχ. 100 ὑπὲρ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Κανάλλας εἰς μνήμην Ἀθανασίου Ἀθανασίου.

Ο κ. Δημήτριος καὶ ἡ κ. Ἐλένη Τάτση προσέφεραν δραχ. 100 ὑπὲρ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Κανάλλας εἰς μνήμην Ἀθανασίου Ἀθανασίου.

Ο κ. Έμμ. Οἰκονομίδης προσέφερε δραχ. 100 ὑπὲρ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Κανάλλας εἰς μνήμην Ἀθανασίου Ἀθανασίου.

Ο κ. Δημήτριος καὶ ἡ Κα Ἐλένη Τάτση προσέφεραν δραχ. 100 ὑπὲρ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Παναγίας Καννάλας εἰς μνήμην τῆς θείας των Ζωῆς Έμμ. Οἰκονομίδη.

Ο κ. Ἀντ. Έμμ. Κοκκινόγενος ἐδῶρκεν 4 καρέκλες εἰς τὸ σχολεῖον Δρυοπίδος.

Ο κ. Πέτρος Παπαμακάριος σύμβουλος τοῦ Συνδέσμου παρεχώρησε 45 δοχεῖα (τενεκέδες) διὰ τὰ ἀπορρίμματα τῆς Κανάλας.

Ο κ. Χρῆστος Βυζᾶς φίλος τοῦ Συνδέσμου μας παρέδωσε εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἠλεκτροφωτισμοῦ — ὑδρεύσεως δρχ. 500 εἰς μνήμην τοῦ παιδιοῦ του.

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)
ταὶ στήν ἐφημερίδα γάμοι βαπτίσεις κλπ. καὶ τὸ θεοφῶν παρελθόντων δική μας. Δὲν ἔχουν δίκιο, θὰ μπορούσαν νὰ μᾶς τὸ γνωρίζουν μὲ τὸ σχετικὸ σῆμα ἢ μὲ κουφέτα ἢ προσκλητήρια, ἐκτὸς ἂν μᾶς νομίζουν μὲ μαντικὰς ἰδιότητες, πράγμα πού παρ' ὅλη τὴν σοφίαν μας δὲν τὸ ἀποκτήσαμε ἀκόμη.

ΗΡΘΑΜΕ πειὰ μέσα στὴ καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ. Εὐτυχεῖς εἶναι ὅσοι μπορούσαν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴ ρουτίνα, καὶ νὰ πᾶνε νὰ παραθερίσουν στὰ γραφικὰ λιμανάκια τοῦ νηιοῦ μας.

Τί μαγεῖα τὰ βραδάκια ξαπλωμένοι στήν ἀμμουδιά τοῦ Μεριζοῦ, τῆς Κανάλας, τῶν Φλαμπουριῶν, ν' ἀπολαμβάνουν τὴν ὑπέροχον γαλήνη τῆς ἀστροφωγῆας καὶ τὸ θρόισμα τῶν κυμάτων, ἀνάμικτο μὲ τὴς μυρωδιὰς πού φέρνει τὸ ἀεράκι ἀπὸ τὴς λυγαριάς τὸ θινάρι τὴς φυλλάδες, καὶ τὴν κονταυγὴ ν' ἀκούνε τὸ λάλημα τῆς πετροπέδικας ἀπὸ τὴς πλαγιῆς. (Καίμενε βράχο).

ΤΗΣ ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑΣ θὰ γυαλίσῃ ἡ ρόγα τῆς σασσᾶς καὶ τοῦ τσαμπάτου καὶ τὰ πρῶτα φλαμπουριανὰ καὶ βασιλικά σῖκα, θὰ τὰ γευτοῦνε οἱ τυχεροὶ πού μένουν ἢ πού παραθερίζουν στὸ Μέριζο στὸ Καλολιβάδι, Φλαμπουρία κλπ. Τέτοιες ἡμέρες πῶς τὴς νοσταλγοῦμε ἐμεῖς πού τὴς ζήσαμε κάποτε στὰ μικρά μας χρόνια, καὶ τώρα πειὰ μᾶς μένουν σὰν μαζινὴ ἀνάμνησι.

ΠΟΛΛΟΙ παραθεριστὰ συμπατριώτες μας καὶ συμπατριώτισσες, θὰ πᾶνε καὶ φέτος στὴ Παναγία Κανάλλα. Τοὺς εὐχόμεστε ἢ Παναγία νὰ τοὺς ἔχει καλὰ, ἐπίσης καλὴ διασκέδασι, καλὰ μάνια καὶ νὰ γυρίσουν ροδοκόκκινοι καὶ ζωηροί.

Μὰ χωρὶς νὰ μᾶς παρεξηγήσουν, ἂς κάνουμε καὶ μιά σύστασι νὰ τηροῦν ὁρισμένες ὑποδείξεις τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Συνδέσμου, καὶ αὐτὸ γιὰ ἀνεπὶτηρητή διαμονή.

ΠΡΟΧΤΕΣ ἑορτὴ τοῦ Ἀγ. Γιαννοῦ τοῦ ἀπορρινωσῆ ὁπως τὸν λέμε στὰ θερμιά, ἀνάψανε καὶ ἐδῶ τὴς φωτιῆς (τὴς φωτᾶρες) πού γυρίζουμε τὴ νύχτα σὲς γειτονιὲς νὰ πηδήξουμε γιὰ τὸ καλὸ. Ἐπὶ τῇ ἐνκαιρίᾳ θυμῆθηκα τὸ μολύβι πού ἔλυναν

ΟΛΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ

(ΚΑΝΤΑΔΑ)

Ὅλα γιὰ σένα τὰ πουλιὰ γλυκὰ λένε τραγούδια μόνο γιὰ σένα εὐωδιά σκορπίζουν τὰ λουλούδια.

Ὅλα γιὰ σένα τοῦ γιαλοῦ ἢ ὁμορφιά κι' ἡ χάρι μόνο γιὰ σένα λάμπουνε τ' ἄστρα καὶ τὸ φεγγάρι.

Ὅλα γιὰ σένα ἀνθίζουνε κι' ἡ γῆ ἀλλάζει χροῶμα μόνο γιὰ σένα θάδινα καὶ τὴ ζωὴ μου ἀκόμα.

Ὅλα γιὰ σένα ἀγάπη μου καὶ λίγο πάλι θάναι γιὰ σένα πειὰ τὰ νειάτα μου μαράθηκαν καὶ πᾶνε.

MAN. MAN.

ΦΩΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἐπάνω στὸ νησί. Τὸ σχολεῖον Δρυοπίδος ἀπὸ τετρατάξιον ἔχει μείνει μονοτάξιον. Κι' ἔτσι ἡ ἐκπαίδευσις τῆς μαθητικῆς νεολαίας τῆς Δρυοπίδος ὕστερεῖ λόγῳ τοῦ περιωρισμένου ἀριθμοῦ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν.

Τὴν εὐθύνην φυσικά, τὴν φέρει ὁλόκληρον ἡ ἀρμοδιὰ ἐπιθεώρησις, εἰς τὴν ὅποιαν διαβήματα ἔχουν γίνεῖ τόσον ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν Πατριωτικόν

κι' ἔρχιναν στὸ νερὸ οἱ νέες τοῦ χωριοῦ μας γιὰ νὰ δοῦνε τὸ τυχερὸ τους, καὶ ἀκόμη τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἔρχιναν χώματα σὰν πετροβόλημα σὲς συνιᾶς μὲ τὴν εὐχή, ὅπως ἔλεε ὁ Ἀγ. Γεώργιος τὴν ἀλήθεια νὰ βαστάς συνιὰ τὰ λίθια. Δὲν ξέρω ἂν διατηρεῖται τὸ ἔθιμο αὐτὸ ἀκόμα σήμερον, ἢ ἔλειψε μαζί μὲ ἄλλα δυστυχῶς.

ΑΞΙΖΕΙ κάθε εἰπὸς σὲ κρίνους πού εἶχαν τὴν πρωτοβουλία νὰ φέρον στὸ Μέριζο τὸ νερὸ. Τέτοια ἔργα πού ἔχουν κοινοφελὴ σκοπὸ, μαθαίνομε εὐχαρίστως ὅτι θὰ γίνων καὶ ἄλλα, γι' αὐτὸ καὶ ὅλους ἐδῶ τοὺς συμπατριώτας θὰ τοὺς εὐρουν ἀρωγούς καὶ συμπαραστάτας.

ΔΕΝ ΜΑΘΑΙΝΟΜΕ εὐχαρίστα νὰ ὁσον ἀφορᾷ τὴν ἡγιανὴ κατάστασι τῶν παιδιῶν τοῦ χωριοῦ μας. Ἀρκετὰ καλὴ βεβαίως ἡ κυβερνητικὴ μέριμνα, γιὰ τὴν ὁποία ἐκφράζομε τὰς εὐχαριστίας μας καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν σεβαστὴ ὑπουργὸν μας ἐπὶ τοῦ Κ. Προνοίας Κα Τσαλδάρη καὶ πιστεύομε ὅτι τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τῆς θὰ ἐξακολουθήσῃ, πρὸς ἀποκατάστασι τῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν μας.

Πάντως ὅμως τὸ κακὸ πρέπει νὰ κτυπηθῇ στὴ ρίζα του καὶ ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ εἶναι ὁ ὑποσιτισμός.

ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ἂν διατηρεῖται ἀκόμη ἕνα χαριτωμένο ἔθιμο τοῦ χωριοῦ μας ὅταν πρωτακουῆς τὸ τζιτζικὰ νὰ λαλήσῃ πρέπει νὰ πῆσῃ κάτω νὰ κυλιστῇ ὅπου κι' ἂν βρισκεσαι γιὰ νὰ πᾶν τὸ καλοκαίρι καλὰ.

Πάντως ἂν διατηρεῖται ἀκόμη, δὲ θὰ τὸ συνιστούσαμε στοὺς συντάκτες μας, καθὼς καὶ σὲ μερικὸς συμβούλους τοῦ Συνδέσμου μας, γιὰτὶ εἰμαστε ἄρκετὰ εὐτραφεῖς καὶ θὰ ἐχρειάζετο βαροῦλο καὶ μᾶς σηκώση. Μόνο ὁ Πρόεδρος μας θὰ μπορούσε ἀνευθύνως νὰ δοκιμάσῃ, γιὰτὶ καὶ λιγνὸς εἶναι καὶ ἄρκετὰ εὐκίνητος. Μόνο πού θὰ τοῦ συνιστούσαμε μιά φράμα γιὰ νὰ μὴ λερώσῃ τὸ κουστοῦμι του.

Σύνδεσμον Δρυοπιδέων.

Ἀλλὰ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ὅλος ὁ ὄγκος τῆς σπουδῆς φορτώνεται εἰς τοὺς ὠμούς ἐνός ἢ τὸ πολὺ δύο διδασκάλων κι' ἔτσι δίδεται λαβὴ παρεξηγήσεων. Ὁ πατριωτικὸς Σύνδεσμος δίδει ἰδιαιτέραν προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον εἰς τὸ φυτῶριον αὐτὸ τῆς αὐριανῆς κοινωνίας καὶ γι' αὐτὸ κάθε χρόνο δίδει βραβεῖα εἰς τοὺς πρωτεύοντας μαθητὰς ἵνα διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ αὐξήσῃ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀμιλλαν τῆς νεολαίας. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἐπίτευξις τοῦ πολιτισμοῦ ὀφείλεται εἰς τὴν σπουδὴν, διότι ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ διδάσκαλος δὲν θὰ ὑπῆρχε πρόοδος κι' ὅ,τι ὠραῖον καὶ καλὸν ἔχει ὁ ἄνθρωπος. Φυσικά δὲν θέλομε νὰ κάμωμεν τὸν δάσκαλον, ἂν κι' ὅλοι μας δαίλωνε νὰ πράττωμεν τοῦτο ὅπου κι' ἂν εὐρισκώμεθα καὶ ὅποιαν δὴποτε θέσιν κι' ἂν κατέχομεν.

Τὸ ζωτικὸν τοῦτο ζήτημα τοῦ σχολείου, ἐξετάσθη μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον κατὰ τὴν Τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου τῶν Δρυοπιδέων ὅπου οἱ διάφοροι ὁμιληταὶ ἐκαυτηρίασαν τὴν ἀμέλειαν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Γ' Περιφερείας Πειραιῶς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει καὶ τὸ σχολεῖον Δρυοπίδος Κύθνου.

Αἱ ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν μᾶς πείθουν ὅτι αἱ ἐνέργειαι πού θὰ ἐπακολουθήσουν θὰ φέρουν κάποιον σοβαρὸ ἀποτέλεσμα.

Κι' αὐτὸ τὸ βλέπομεν ὡς βοήθεια πρὸς τὸν διδάσκαλον ὅστις ἐργαζόμενος διὰ τὴν διάπλασιν τῶν χαρακτήρων. Ἐμεῖς πάντοτε θὰ εἴμεθα φίλοι καὶ παραστάτες προσφέροντας τὴν συνεργασίαν μας οὕτως ὥστε ἡ νέα γενεὰ νὰ δυνηθῇ ν' ἀντικρύσῃ τὴν ζωὴν μὲ αὐτοπεποίθῃσιν καὶ στολισμένη μὲ τὴν ἀρετὴν.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΟΥΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΔΡΥΟΠΟΣ

ΘΥΜΙΣΕΣ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

Χαρισμένο στο πρώτο της νύχτας σκίρτημα. "Ετσι σαν εξωτερίκευσις του εσωτερικού ψυχικού κόσμου τ' ανθρώπου, γιατί η ύπαρξις της διαφορετικής ύποστασεως των ατόμων, πνίγει πολλές φορές τις δυνατότητες της πραγματοποιήσεως της εὐτυχίας σὲ ὑπάρχουσες π' ἔχουνε τὸ δικαίωμα, ὅχι μόνον στὸ χαρούμενο χαμόγελο, ἀλλὰ καὶ στὴν ζήση της.

Πάνω στὸ διάβα τῆς ζωῆς μας ἀνταμώνουμε στιγμὲς πού τὸ μυαλό, πολλές φορές ἀθελά του, καταχωρεῖ στὸ μεγάλο του κατάστιχο, ἐντυπώσεις, π' ἔχουνε σὰν ἀποτέλεσμα, τὸ παντοτινὸ ψυχικὸ σκλάβωμα.

Κι' ἂν μὲν ἡ ψυχικὴ ἱκανοποίησις βρεθῇ στὸ ἴδιο ὕψος, μέσα στὴν στράτα τῆς ζωῆς, μὲ τὴν ὀλιγίαν, τότε ἡ εὐτυχία περιπατεῖ τὸν δρόμον της. Κι' ἴσως πολλές φορές ν' ἀφίγη πῖνω καὶ τὸν κόρο.

"Ἄν ὅμως κάποια ἀφορμὴ σταθῇ μπροστά σὰν δυσκολόβαλο ἐμπόδιο, τότε τὸ μυαλό πιά δίχνει μόνον τὸν τὴν δυναμὶν του στὴν ἀντοχή. Κι' ἔρχεται τὸ ὑποσυνειδητό, πού πέρνει καὶ κρύβει μέσα του τὴν εἰκόνα τοῦ περιστατικοῦ, πού τὴν ξεσκεπάζει σὰν τοῦ δοθῇ ἡ ἀφορμὴ. Ἐλπίζω πὼς θὰ βρῶ τὸ συμπάθειο γιὰ τούτη μου τὴν σκέψη, γιατί εἶναι παραδεχτὸ, ὅτι τὰ περιστατικὰ π' ἀφήνουνε ζωντανὲς ἐντυπώσεις δὲν μποροῦν νὰ ξεδιορίζουνε στὸ χρονοπέρασμα, μιά κι' εἶναι συνυφασμένα μὲ τὸ γόνιμο καὶ τὸ θρέψιμο τ' ἀνθρώπου.

"Ἄν, καὶ ἂν τὸ περιστατικὸ π' ἔγινε σὲ μίαν ἡσυχία γειτονία πέρα στ' ἀγαπημένο μου νησί, ἔχουνε περπατήσει πολλά χρόνια ἀπὸ τὸ μαγανοπιάδο τῆς ὑπαρξῆς τοῦ χρόνου, ὥστόσο βαστά ἀκόμα τὴν ζωντάνια του σὰν τὴν ζήση.

Εἶναι παράξενη στ' ἀλήθεια ἡ ψυχὴ, γιατί ὅσες προσπαθεῖς κι' ἂν ἐξοδερῇ κανεῖς, ποτὲ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ πῇ πὼς κατάφερε τὴν ἀνάλυσή της.

"Ἦταν ἓνα ἥσυχο δειλινό. Τὸ χωριὸ ἀφισμένο στὴν μοναξιά του. Πάνω στῆς ἐκκλησιᾶς τὰ δύο ψηλόκορμα κυπαρίσσια, τὰ σπουργίτια πασχίζανε νὰ βροῦνε τὸ κλωνί, γιὰ τὸ συντροφικὸ νυχτοπέρασμα. Ἡ γαζία τῆς ἀντικρυνῆς αὐλῆς, κατακίτηνη ἀπὸ τὸ χρώμα τοῦ ἀνθοῦ της, σκροπούσε τὸ γλυκὸ καὶ λεπτὸ ἀρωμά της, γιατί τὰ πουλάκια στ' ἀξαφνο φρεσούγισμά τους, σαλέψανε τ' ἀνθισμένα κλωνιά της. Τὰ βασίλικά, μέσα στίς γλάστρες—ὑστερα ἀπὸ τὸ πότισμά τους—πάνω στίς πεζούλες στίς γύρω αὐλές, βαλθῆκανε νὰ πλημμυρίσουνε μὲ τὴν μωροδιά τους, τοῦ σούρουπου τ' ἀργοθάμπωμα. Ἐνα ἀλαφρόντεο ἀεράκι—δροσιμένο ἀπὸ τὸ θαλασσοπέρασμά του—θροῖσε τὶς κορφές τῶν κυπαρισσιῶν στὸ χαϊδολογιά των.

"Ὅπως θροῖσαν κι' οἱ φρούστες τῶν δύο ξενοφερμένων ἀμαζόνων, πού κατεβαίνανε τὴν σιγμὴν ἐκείνη, ξένοιαστες τὰ σκαλοπάτια τῆς μικρῆς ἀντηφόρας, ποῦναι στὴν ἐκκλησιᾶ ἀγνάτνια. Τὸ στυπαπέντημα τους μ' ἓνα ἀθῶο κι' ἀδολε νησιωτόπουλο, π' ἀνέβαινε τὶς σκάλες τοῦ καλντεριμιῦ μὲ τὴν συντροφιά τοῦ πῶ ἀδελφικοῦ του φίλου, βόηκε ἀνοιχτὴ τὴν πόρτα τῆς ψυχῆς του. Κι' ἔτσι ἡ θωριά τους ζωγραφίστηκε στὸ ὑποσυνειδητό γιὰ πάντα, σὲ πῆλαγος δυσκολοταξίδευτο.

Ἴσως γιατί ἡ νεανικὴ ψυχὴ πού δὲν ἔχει ἀκόμα πῆλαγος χωρίσματα, κι' ἀπόκρυφες γωνιές, νὰ ἀφίνει ἀποχωρήσις στίς πρώτες ἐντυπώσεις τῆς ζωῆς.

Κι' ἂν τὴ στιγμὴ ἡκείνη, ἡ δυὸ φίλοι, ἔγιναν ἡ σκιά κι' ὁ μετρητής

τῆς περπατησιᾶς τῶν δύο ξενοφερμένων, χωρὶς ποτὲ κανεῖς νὰ μπορέσῃ—ὡς τὰ σήμερα—νὰ μαντέψῃ κὰν τὸ μυστικὸ πού βασάνισε τὴν σκέψη τοῦ νιοῦ, πού ὡς τότε ἔπλαθε ὄνειρα μὲ τὴν ξενιοσισί τῆς νύχτης. "Ἄν καὶ τὰ χρόνια κυλίσανε μὲ τὶς τόσες φροντίδες τους, κι' ἀλλάξανε τὶς συνθήκες τῆς ζωῆς, ὥστόσο ἡ ὀριμὴ σκέψη δὲν μπόρεσε νὰ συγκρίνῃ τὴν καρδιά. Ἴσως γιατί τοῦ βασιλικοῦ καὶ τῆς γαζίας τ' ἀρωμα, τ' ἀπόβραδο ἐκεῖνο, ποτίσανε τὴν ψυχὴ τοῦ νιοῦ πού τὴν νοιώθει καὶ σήμερα ἀκόμα διπλῇ μεσ' τὸ κορμί του. Κι' ἂν ἡ ζωὴ στὸ διάβα της εἶχε χωρίσει τοὺς δύο ἀδελφικούς φίλους γιὰ πολλά χρόνια, ὥστόσο τοὺς ἐσμίξε καὶ πάλι, τώρα, στὸ μισόστρατο τῆς ζήσης τους.

Πολλὲς φορές στὸ κουβεντολόι τους τὸ διάφορο, ἀφίρουνε τὴν ψυχὴ τους νὰ ριχτῇ στὸ ρεμῆσμά, ὑπνώνοντας τὴν παιδικὴ ἀθωότητα. Πρὶν ἀφίρουνε τ' ἀγαπημένο τους νησάκι γιὰ νὰ τραβίξουνε τοὺς χωριστοὺς δρόμους τους, σὰν σύμβολο τῆς ἀδελφικῆς τους ἀγάπης, καὶ τῆς θύμησης τοῦ περιστατικοῦ ποῦφερε τὴν ἀναστάτωση στὴν ἡδὸλη ψυχῇ, ἓνα δειλινὸ ἑλῆας φυτεύτηκε.

Ὅσο ὅμως, ἂν καὶ ριζώσε καὶ κλωνίωσε, δὲν πρόφτασε νὰ καρπίσῃ. Κι' ὅχι γιατί ξεραθῆκε, ἀλλὰ γιατί κάποιο χέρι τόκοψε, ὅπως κόπηκε κι' ἡ κλωστή ἀπ' τὸ κουβάρι τῶν συλλογισμῶν καὶ τῶν ἐλπίδων τ' ἀθῶου νιοῦ, γιὰ κείνη. Κι' ὅχι, πάλι, γιατί τὰ χρόνια τους ἀπέχουνε τόσο, ἀλλὰ γιατί οἱ κόσμοι τους ἦταν ἐξήχωροι.

Καὶ ἔτσι κλείστηκε ἡ σελίδα τῆς νύχτης στὸ μεγάλο κατάστιχο τῆς ζωῆς, πλημμυρισμένη μόνον μὲ τραγούδια γραμμένα μὲ παρὰπονο, χωρίζοντας τὴ ζωὴ σὲ δυὸ στιγμὲς. Τὴν πρώτη στὸ συναπάντημα, καὶ τὴν ἄλλη στὸ σβίσιμο τῆς ζωῆς.

Φτιαγμένος ὁ νιὸς ἀπὸ πάντα μ' αἰσθήματα π' ἔχουνε λεπτότητα, κι' ὡς τώρα ἀκόμα, βρίσκεται ἀφωσιμένος στὴν ὀχθὴ τῆς ἀναπόλησης πού τὸν κάνει νὰ γέρνει ὀλόψυχα πάνω στὸ χαμένο του ὄνειρο.

Κι' ὅταν τὴν ξαναδεῖ ὑστερα ἀπὸ χρόνια—γιατί κι' αὐτὸ ἦτανε στὸ ζῶδιό του γραφτὸ—τῆς μίλησε χωρὶς ν' ἀφίσῃ ἐκδηλο τῆς ψυχῆς του τὸ πάλεμα, γιατί τὰ γκριζόμαλα στοὺς κροτάφους του, μαρτυροῦσαν τῆς σκέψης του τὴν ὀριμότητα. Καὶ σὰν ναυαγὸς στὸ πέλαγος τοῦ ψυχικοῦ τὸν κόσμου τὴν ἀγκάλιασε μὲ τὸ βλέμμα του, καὶ νοητὰ τῆς τραγούδιζε γιὰ τὸ θρόισμα τῶν κυπαρισσιῶν στ' ἀργοθάμπωμα τοῦ μαγεμένου ἐκείνου δειλινού.

Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ ἀφίνω τοῦτο μου τὰ λόγια, νὰ τρέξουνε, σὰ γυρευτῆς τῆς σκέψης της, καὶ νὰ τῆς ποῦνε, ὅτι ἀπὸ τὸ συναπάντημα ἐκεῖνο τῆς ἀνηφόρας τοῦ καλντεριμιῦ, ὅλο τὸ εἶναι ἐκείνου τὴν παραστήζει.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΟΥΚΑΣ

(Δρῶψ)

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ - ΑΜΥΓΔΑΛΕΣ

Δὲν ὑπάρχει πειρὸ ἐκνευριστικὸ πρᾶγμα νὰ περιμένῃς στὴν οὐρά. Μὰ θὰ μοῦ πῆς σὰν πηγαίνεις ραντεβού καὶ περιμένεις μιά ὥρα τὴν Περσεφόνη σου γιὰτὶ δὲν ἀδμονεῖς;

Μὰ ἐκεῖνη εἶναι εὐχάριστη προσμονὴ πού στὸ τέλος σὲ ἀποζημιώνει. Περιμένα στὴν οὐρὰ τοῦ λεωφορείου τῆς Κυψέλης, ὅταν σὲ μιά στιγμὴ καταφθάνει πάνοπλος ὁ πειρασμός. Μιά νόστιμη καὶ ἀρκετὴ ἐλκυστικὴ δεσποινὶς ντυμένη μὲ κατάλευκο φόρεμα νάυλον, πού ἀφηνεῖ νὰ καθρεφτίζεται ἓνας ἐσωτερικὸς διάκοσμος ἀπὸ νταντελάνια τριαντάκια κλπ. Γύρω στὸ λαιμὸ της παρ' ὅλη τὴ ζέση εἶχε δέσει μιά μεταξωτὴ ἐσάρπα ἀλὰ Κάου Μπού πού ἀνέμιζε μὲ χάρι στὸ ἀεράκι καὶ τῇ ἐχάιδεσε ἓνα ὑπέροχο κατάλευκο καρρὲ. Κάθε τόσο ἔφερνε ἀσυναίσθητα τὸ χέρι της στὸ λαιμὸ σὰν κάτι νὰ τῆς ἦταν ἐνοχλητικό.

Δὲν συνηθίζω νὰ πειράζω ποτε. Μὰ θὰ μοῦ πῆς τοῦ λόγου σου εἶσαι ἄγιος; "Ὁχι. Μὰ αὐτὸ τουλάχιστο ἀπαιτεῖ ἡ ἀξιοπρέπεια, καὶ ἄλλως τε εἶναι ζήτημα ἀγωγῆς. Στὴ προκειμένη ὅμως περίπτωσι δὲν ἀντέξα στὸ πειρασμό, καὶ κἀνοτίας κατὰλληλους ἐλιγμούς τὴν ἐφερα ἀπὸ σταβέντο πού λένε οἱ ναυτικοί, καὶ τῆς πέταξα τὸ καλαμπούρι.

Δεσποινὶς μοῦ θυμίζετε τὴν ἀνθισμένη ἀμυγδαλιά.

Προφανῶς δὲν κατάλαβε καὶ ὅπως διεπίστωσα ἐκ τῶν ὑστερῶν δὲν ἄκουσε καλὰ. Μὲ κῆταξε περιέργα καὶ χαμογελῶντας μοῦ ἀπάντηα.

Ναι; Πὼς τὸ κατάλαβετε;

Τὸ ὥραϊο κανεῖς τὸ θαυμάζει καὶ τὸ ζηλεύει δεσποινίς.

Αὐτὸ δὲ ἔλειπε τώρα. Δὲν λέτε καλλίτερα πὼς εἶναι ἀρρώστεια τῆς ἐποχῆς.

Μὰ τί λέτε δεσποινίς; τῆς ἐποχῆς; Αὐτὴ ἡ ἀρρώστεια εἶναι ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ξεχνάτε τὴ Μήδεια τῇ Κλεοπάτρᾳ; ἡ πρώτη ἐγκληματίστis ἡ δεύτερη αὐτοκτόνησε, κι' ἄλλες κι' ἄλλοι.

Τί τρομερὸ ὥστε ὑπέφεραν κι' αὐτές;

— Ἀσφαλῶς. Ὅπως ὑποφέρω κι' ἐγὼ τώρα.

— Ὑποφέρετε; Πολὺ καιρὸ;

ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΜΑΣ

ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΓΛΕΝΤΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Τώρα μάλιστα οἱ κλεφτοὶ ἀρχίζουν νὰ γίνωνται πάλι τῆς μόδας. Εἶναι νὰ διερωτῶται κανεῖς μὴ τυχόν οἱ πρόγονοί μας εἶχανε σὰν πρότυπο τὴν ἀρπαγὴ τῶν σαββίων, ἢ ὁ ὥραϊος Πάρις στὸ ταξίδι του πόνεσε στὸ νησί μας καὶ τοὺς ἄνοιξε τὰ μάτια. Πάντως ὅπως καὶ νᾶναι τί τὰ θέλεις εἶναι ὥραϊο καὶ ρωμαντικὸ τὸ ἔθιμο, ὅταν μάλιστα καταλήγει αἰσιῶς ὅπως συμβαίνει στὸ νησί μας, χωρὶς φασαρίες, τέλειο πρᾶγμα πού φανερώει ἀνωτερότητα καὶ πολιτισμό. Μὰ ὅπως καὶ νὰ-χῇ τὸ πρᾶγμα ζηλοῦμε καὶ λίγο τὰ παληόπαιδα πού μᾶς βάζουν σὲ θλιβερὲς σκέψεις διότι ὁ καιρὸς μας ἑτέραςε, ἐμείναμε μὲ τὰ χαλκώματα, καὶ τραβάμε κατὰ τὸ ρέμμα.

Κάποιος ἀδιάκριτος μοῦ τὸ εἶπεν ὑπὸ ἐχέμυσαν πὼς προχθὲς στὸ χωριὸ ἔπυθαν ἡρώϊκως μαχόμενοι στοὺς μαζέδες καὶ στὸ κρασί, ὁ Πρόεδρος τοῦ συλλόγου καὶ κάποιοι σύμβουλοι ὄνομα καὶ μὴ χωρὶς, περιμένοντας μὲ τὰ

— Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων μόλις ἐννοῶσα τὸν ἑαυτὸ μου δεσποινίς.

— Καὶ τί κάνετε τόσα χρόνια;

— Νὰ σᾶς πῶ στὴ ἀρχὴ ἔγραφα γράμματα καὶ τραγουδοῦσα τὰ βράδια. Ἄλλες μ' ἔπειναν στὸ φιλό κι' ἄλλες μὲ συμπονοῦσαν.

— Μὰ μποροῦσατε νὰ τραγουδήσετε δὲν πονοῦσατε;

— Μὰ γιατί πονοῦσα τραγουδοῦσα κι' ἐγώ.

— Νὰ ἐσᾶς δεσποινίς σᾶς φαντάζομαι νὰ τὰ τινάζετε καὶ νὰ γεμίζετε κάτασπρα λουλουδιὰ.

— Μὰ τί λέτε Χριστιανέ, μου νὰ τὰ τινάζω ἀπὸ τώρα εἰκοσι χρόνων κοπέλλα δὲν τὴν ὀκνοῦ.

— Εἰκοσι χρόνων; μὰ τώρα εἰσα-στε σὲ φόρεμα ὅτι πρέπει, εἰκοσι Μαίων.

— Δὲν εἰσατε καλὰ κύριε.

— Βλέπω πὼς δὲν εἰσθε καθόλου ρωμαντική.

— Μὰ τί σχέσις ἔχει ὁ ρωμαντισμὸς μὲ τὸ βάσανό μου;

— Ἄν ἐπιτρέπετε δεσποινίς ὅπως κατάλαβα εἰστε ἀτυχῆς στὸ αἰσθηματικὸ σας πεδίο.

— Ἄς γελᾶσω.

— Μὰ τότε;

— Δὲν ἔχει τότε θὰ τὶς κόψω.

Τί; θὰ κόψετε αὐτὰ τὰ ὥραϊα δεινδράκια π' ἀνθίζουν καὶ φαντάζον σὰν τὶς νυφούλες;

— Μὰ τί ἀνθάκια καὶ δεινδράκια μοῦ ἀραδιάζετε Κύριε, τί ἐννοεῖτε;

Τί ἐννοῶ; τὶς ἀνθισμένες μυγδαλιές.

— Μὰ γιὰ ἀνθισμένες μυγδαλιές καὶ λουλούδια μοῦ συζητᾶτε τόση ὥρα;

— Ἐγὼ ὑποφέρω ἀπὸ ἀμυγδαλὲς Χριστιανέ μου καταλαβαίνεις;

Ἀμυγδαλές; τώρα μάλιστα συνεννόησις μηδέν.

Δὲν πειράζει κύριε ἄς εἶναι περαστικά. Μὲ συγχωρεῖτε γιατί ἔφθασε καὶ τὸ λεωφορεῖο καὶ πρέπει νὰ πάω στὸ γιατρό. Κι' ἐγὼ σᾶς χαιρετῶ δεσποινίς. Πηγαίνω γραμμὴ γιὰ τὸ Κατσαρά νὰ μοῦ κυττάξῃ τὰ φρένα, γιατί φαίνεται πὼς δὲν λειτουργοῦν ἐν τάξει.

M.M.

βιολιά νὰ πάρουνε τὸ γαμπρὸ κ.τ.λ. Ἐμεῖς πάντως δὲ θὰ τὸ πιστεύουμε ἂν δὲν τοὺς βλέπομε ζωηροὺς καὶ ροδοκόκκινους σπερ ἔδει δείξει.

Ἡλιὸς εἶναι τὰ μάτια σου, τὸ πρόσωπο φεγγάρι. Ἐτσι λέει ἓνα ζακυνθινὸ τραγούδι, καὶ πραγματικὰ ἥλιος εἶναι τὰ μαῦρα μάτια μῆς ἡρωματοπούλας πού τοιμάζεται νὰ παραθερίσῃ μὲ τὶς φίλες της στὸ νησάκι μας. Ἀπὸ σχέδια κάνουν πολλὰ. Ἐμεῖς μὲ τὸ φακό μας θὰ τὶς παρακολουθῶμε καὶ θὰ γράφωμε σχετικὰ, μὰ νὰ μᾶς γράφουν ποτε. Πότε καὶ κάνα νέο καὶ μεῖς θὰ τὸ ρετουσάρουμε καταλλήλως.

Μεταῦτ' ὅν κοσμικῶν κύκλων τῶν συμπαντικῶν μας ψυθιρίζεται κάποιο εἰδύλλιο πού φαίνεται διότι θὰ συμπληρωθῇ. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδιάς καὶ γρήγορα νὰ φᾶμε κουφέτα. Μὴ τυχόν μᾶς ρωτήσετε τί καὶ πὼς δὲ θὰ σᾶς τὸ ποῦμε, ἄλλως τε ὅλα γίνονται μὲ ἐχεμύθεια πού δὲ θὰ πρέπει ἐμεῖς νὰ τὴν παραβιάσωμε δὲ θὰ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ ΚΥΘΝΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

‘Αγαπητε συμπατριώτα,

Καλείσθε εις έκτακτον Γενικήν Συνέλευσιν τήν 22αν ‘Ιουλίου ήμέραν Κυριακήν και ώραν 10ην π. μ. εις τήν αίθουσαν του Καφερείου «ή Κύθνος» Πειραιώς 44
με Θέματα

- 1) Περί τής έκδρομής του Συνδέσμου εις Κανάλλαν.
- 2) Περί τής έορτής του Πειραιώς.
- 3) Περί του ήλεκτροφωτισμού και ύδρευσεως Κανάλλας.
- 4) Έγκρισις Προϋπολογισμού 1956—1957.

Έν ‘Αθήναις τή 14 ‘Ιουλίου 1956

‘Ο Πρόεδρος
ΙΩΑΝ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

‘Ο Γεν. Γραμματέας
ΑΝΤ. ΖΑΜΠΕΤΑΣ

ΑΦΙΞΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

‘Αφίχθη εκ Καναδά ο ιατρός κ. ‘Ιάκωβος Στεφάνου ΦΙΛΙΠΠΑΣ όστις διετέλεσεν επί έν έτος ως πρώτος έσωτερικός ιατρός (Senior in Surgery) τής Χειρουργικής Κλινικής εις τό έν London Canada Πανεπιστημιακόν Νοσοκομείον St. Joseph's Hospital.

Η ΣΤΑΡ ΕΛΛΑΣ

‘Η εκλεγείσα Στάρ ‘Ελλάς Δις Μαργαρίτα Γκούμα είναι κόρη του συμπολίτου μας κ. Εύαγγελου ‘Αντ. Γκούμα και έγγονή του ‘Αντωνίου Γκούμα (του Κάργα). Αισθανόμεθα οι Δρυοπιδαίς τον έαυτο μας υπερέφησαν που ή βασίλισσα τής όμορφιάς τής ‘Ελλάδος του 1956 να είναι Θεσμιοπούλα. Τής ευχόμεθα και μίς ‘Υψηλός.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ

‘Ο συμπολίτης μας κ. ‘Ιωάν. Ν. Εύγενικός άσυρματιστής Ε. Ν. έχορήγησε εις την κοινότητα άρκετούς τόννους τσιμέντου διά την τσιμεντροστρώσιν τής πλατείας πρό του ‘Ηρώου, δωρεάς των κληρονόμων του άειμνήστου Ιερέως και πατρός του Νικολ. Εύγενικού.

‘Επίσης έδωσε έντολην να κατασκευασθί δι’ έξόδων του ή σιδερένια πόρτα τής κυρίας εισόδου του Ιερού ναού τής Παναγίας Κανάλλας.

Πάντας ευχαριστούμεν θερμός. Γάνε σωστό.

‘Ενας από τούς συντάκτας μας έθεάθη προχθές σε κεντρικό κομμωτήριο (οι κακές γλώσσες λένε πως πήγε να κατσάρωση τά μαλλιά του, κι’ άλλοι πως παρήγγειλε νάυλον περούκα στο Παρίσι, άλλά Σάρλ Μπουαγιέ.

Μερικοί και μερικές μάς ρωτούν αν θα γίνη έκδρομή στο Λουτράκι, όπως είχαμε σκεφθί, αν τά πράγματα είναι είναι ευνόικα και θελήσῃ ή πλειονότης των συμπατριωτών μας, είμεθα έτοιμοι να ή διοργανώσωμε, είμαστε δέ βέβαιοι ότι ευχάριστη αυτόν τον καιρό ή έκδρομή πρό πάντων για τούς νέους μας και νέες που θάχουν άρκετή ώρα στη διάθεσί τους να περάσουν ώρες ευχάριστες παραδινόμενοι στην άγκάλη τής καθάριας θάλασσας του Κο-

ΠΡΑΞΙΣ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΣ

Τήν έορτήν των ‘Αγίων ‘Αποστόλων στην Κανάλλα ό έπταετής γιός του Στέφου ‘Εμμ. Ψαρρά εύρίσκετο στη βάρκα μαζί με άλλους μικρούς και έπαιζε, ξαφνικά έπεσε στη θάλασσα, οι μικροί του έδιναν σανίδες που ήσαν επάνω στο μώλο για να τίς πιάσῃ και να σωθῇ αλλά ό μικρός χωρίς να γνωρίζῃ να κολυμπά άνεβοκατέβαινε άπωλέσας τάς αισθήσεις του. Τυχάίως μία γυναίκα εφώναξε βοήθεια κάποιος πνίγεται, άμέσως έτρεξε από τον πευκόνα ό ‘Εμμανουήλ Δημ. Ψαρράς του (Μητσάκη) και με ήλιγγιδή ταχύτητα όπως ήταν ντυμένος άψηφών τη ζωή του κάνει ένα άλμα 6 μέτρων και πέφτει από τά βράχια με βουτιά και κατορθώνει να άνασφύρη ήμιθανές τό μικρό παιδί και τό έβγαλε στο μώλο, άμέσως του προσέφερε τίς πρώτες βοήθειες και σε λίγο χρονικό διάστημα ό μικρός Βρεττός Στεφ. Ψαρράς έσώθη από βέβαιον πνιγμόν.

‘Η πράξις αυτή τής αυτοθυσίας μάς αναγκάζει να συγχαρώμεν από καρδιάς τό λεβεντόπαιδο αυτό του νησιού μας, να έπαινέσωμεν την πράξιν του αυτήν δημοσίως και να προτείνωμεν εις την Γενικήν Συνέλευσιν να του αποδοθῇ έπαινες μετά βραβείου (χρηματικού ποσού), και να γνωστοποιήσωμεν την πράξιν του αυτήν εις την ‘Ακαδημίαν ‘Αθηνών πρός έπισημότεραν βράβευσιν του.

Πρέπει να τονισθῇ ιδιαίτερος διι κατά την ώραν που έβουτο, σε για να πιάσῃ τον μικρόν έκτύπησε τό στήθος του στο βράχια και παρ’ ό,τι τον να έχανε τη δική του ζωή για να σώσῃ τη ζωή άλλου.

Εύγε, ‘Εμμανουήλ Δημ. Ψαρρά, ρινθιακού, και εις τούς λοιπούς που θα άπολαύσουν δροσιά στα πεύκα και τό πανόραμα τής δύσης στο Κορινθιακό που είναι μαγεία πραγματική. ‘Η στήλη των κοσμικών μας θα είναι στη διάθεσί σας· γράφετέ μας για τίς χαρές σας και τά γλέντια σας.

‘Εφαρμόσετε την έργασία διά τής χαράς. ‘Ετσι θα έρχόμαστε σε ψυχική έποφή μαζί σας και θα κρατήσωμε τό θερμώτικο άυθορητισμό που κοντεύει σιγά σιγά να σβύσῃ, άκριβώς γιατί κοντεύομε να άποξενωθώμε και μόνο σε μία συνέλευση του Συνδέσμου άραιά και που άνταμώνομε για να ποίμε μιά κουβέντα και ένα γεια σου, σάν να βλέπομαστε πρώτη φορά.

Ο ΦΑΚΟΣ

Η ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

‘Οπως κάθε χρόνο έται κι’ έφέτος ή διοίκησις του Συνδέσμου μας άπένιμε εις τούς άριστεύσαντας μαθητάς του σχολείου Δρυοπίδος τιμητικά διπλώματα μετά μεταλλίων και άντιστοιχώς δώρα παρά μελών του Δου Συμβουλίου. Οι βραβευθέντες μαθηταί είναι οι έξης και οι δωρηταί άντιστοιχώς :

Τάξις Αη

- 1) Γονιδάκης ‘Αγγελος του Γεωργ. δώρον κ. ‘Αντων. Φρ. Γονιδάκη.
- 2) Μαρτίνος Βαρθολομαίος του Μιχαήλ δώρον Δου Συμβουλίου.
- 3) Μπέλλης Μιχαήλ δώρον Δου Συμβουλίου.
- 4) Τσουκνίκη Στυλιανή δώρον Δου Συμβουλίου.
- 5) Ψαρράς Δημήτριος του ‘Εμ. δώρον Δου Συμβουλίου.

Τάξις Βα

- 1) Φιλίπποις Νικόλαος του Γεωργ. δώρον ‘Αλέξη Γ. Γονιδάκη.
- 2) Νέλλος Γεώργιος του Δημ. δώρον ‘Εμμαν. ‘Αγγ. Παπαμακαρίου.

3) Γονιδής Ζαφείριος του Λάζου δώρον ‘Αντ. Κοκκινόγενής.

Τάξις Γη

- 1) Μπουρίτης Κων)νος του Δημ. δώρον ‘Αντ. Γονιδή.
- 2) Βιτάλης Δημήτριος του ‘Ιωάν. δώρον ‘Αντ. Κοκκινόγενή.

Τάξις Δη

- 1) Γκούμα Ειρήνη του Νικολ. δώρον Φραγκ. ‘Ιωάν. Μαρτίνου.
- 2) Μπουρίτης Τζάμαρος του Μιχαήλ δώρον Φραγκ. ‘Ιωάν. Μαρτίνου.

Τάξις Εη

- 1) Γονιδή Εύαγγελία του Κων)νου δώρον Δου Συμβουλίου.

Τάξις ΣΤη

- 1) Γονιδής ‘Εμμαν. του ‘Ιωάν. δώρον Κωστή Μανωλικάκη.
- 2) Λαρεντζάκη Καλλιόπη του Κωστ. δώρον Κωστή Μανωλικάκη.
- 3) Μπακτής Λάμπρος του Κωστ. δώρον Πέτρου ‘Εμμαν. Παπαμακαρίου.
- 4) Φιλίππας ‘Ιωάννης του Κωστ. δώρον ‘Ανδρέα Πορικού.
- 5) Φιλίππα Μαρία του Κωστ. δώρον Δου Συμβουλίου.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Τήν 1ην ‘Ιουλίου έορτήν των ‘Αγίων ‘Αναργύρων οι έορτασταί τής γνωστής εκκλησίας του χωριού μας διενήργησαν μεταξύ των έρανων διά την κατασκευήν πλατείας παραπλεύρως του Ιερού ναού πρός τη Σπηλιά. Τό έργον είναι άρκετά σοβαρόν και συνάμα έξωραίστικόν, γι’ αυτό πρέπει να γίνη κατόπιν μελέτης μηχανικού. Το έράνου μετέσχον οι συμπολίται μας διά των άντιστοιχών ποσών.

Κώστας Ι. Γονιδάκης (Μαύρος) δρχ. 2.000.

Καλυψώ Κ. Γονιδάκη δρχ. 500.
Γεώργ. Στάμ. Γονιδής δρχ. 500.
Νικόλ. Μιχ. Ζαμπέτας Καραμίχαλος δρχ. 200.

‘Ιωάν. Δημ. Βιτάλης δρχ. 200.
Γεώργ. ‘Ιωάν. Μαρτίνος Καραβόπουλος δρχ. 200.

Στέλιος Κ. Λαρεντζάκης 50.
Γεώργ. Δημ. Ζαμπέτας δρχ. 50.
Δημήτρ. Μιχ. Γκούμας Μοναχογιός δρχ. 50.

Δημήτρ. Κωστ. Γονιδής δρχ. 100.
Νικόλ. Κωστ. Γονιδής δρχ. 100.

Πατεστής Γ. Λαρεντζάκης 50.
Δημήτριος Γ. Λαρεντζάκης 50.

‘Ιωάννης ‘Αντ. Γιωργούλης 10.
‘Αντών. Πατέστος Φιλίππας 25.

‘Εμμαν. ‘Αντ. Μήλας δρχ. 20.
Κωστ. Στμ. Μπουρίτης δρχ. 30.

‘Ιωάν. Δημ. Γκούμας δρχ. 50.
‘Αντών. Παναγ. Τζιωτάκης 20.

Νικόλ. ‘Εμμ. Γονιδής (Μανωλάκος) δρχ. 50.

‘Ιωάν. Δημ. Τσιρδήμος δρχ. 20.
‘Ιωάν. Κωστ. Παπαμακαρίου (Γιωργαράκου) δρχ. 50.

Τζάμαρος Δημ. Μπουρίτης 100.
Γεώργ. Κωστ. Γκούμας δρχ. 20.

Νικόλ. Γεωργ. Φιλίππας δρχ. 10.
Θεμιστοκλής Γ. Λουλούδας 25.

Γεώργιος Κοσμ. Φιλίππας 50.
‘Ιωάννης Κοσμ. Φιλίππας 50.

Ζαφείριος Γιαννούλη Λαρεντζάκης δρχ. 50.

Κώστας Νικ. Ζαμπέτας δρχ. 20.
Γεώργιος ‘Ανδρέα Μαρτίνος 10.

‘Ιερεύς Εύάγγελος Μαρτίνος 30.
‘Ιερεύς ‘Αντώνιος Λεβαντής 30.

Πέτρος ‘Ιωάννου Μανωλικάς 50.
Πατέστος Νικολάου Φιλίππας δρχ. 120.

‘Αντώνιος Μιχαήλ Ζαμπέτας 3 δρόμους άμμο.
‘Ιωάννης Βρετοφ Φιλίππας 2

δρόμους άμμο.

‘Ο έρανός συνεχίζεται. Ταμίας τής επιτροπής έράνου είναι ό Κωνσταντίνος Γονιδάκης (Μαύρος).

Η ΑΓΙΑ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Μετά την άποπεράτωσιν τής έπισκευής τής άγίας εικόνας από τον άριστον καλλιτεχνην άγιογράφο κ. Δημ. Καφήν άφοδ έτοποθετήθη εις την κορινθίαν και εις την θήκην μετεφέρθη παρά του Ιδίου κ. Στεφάνου Φιλίππα και έτοποθετήθη στο σπίτι του κ. ‘Αντωνίου Παναγιωτοπούλου όπως είχε προαναγγελθί, διά προσκύνημα μεταξύ των πατριωτών μας. Τό φιλόδειο σπίτι του κ. Παναγιωτοπούλου έτέθη εις την διάθεσιν των προσκυνητών από τό πρωτ’ μέχρι τό βράδυ όπου προσήρχοντο από όλα τά σημεία των ‘Αθηνών και του Πειραιώς. ‘Ολοι έμειναν έκστατικοί με την μεγαλοπρέπειαν τής ανακαινισθείσης άγίας εικόνας, και με τό καλλιτεχνικόν άριστούργημα του άρίστου ξυλογλύπτου κ. Νομικού που περικλείει τό Ιερόν σύμβολον των άπανταχού Θερμιωτών. ‘Ας ευχαριστήσωμεν και πάλιν τόν εκλεκτόν συμπολίτην μας κ. Στέφανον Φιλίππαν διά την πρωτοβουλίαν του και την μεγάλην του δωρεάν, ως διά την ανταπόδοσιν ή μεγάλη μας μητέρα και Παντάνασσα των ούρανών άς διαφυλάττῃ αὐτόν και όλους τούς δικούς του υπό την σκέπην της.

‘Επιβεβλημένο καθήκον θεωρούμεν να ευχαριστήσωμεν από καρδιάς τόν κ. και Καν ‘Αντωνίου Παναγιωτοπούλου διά την παραχώρησιν του σπιτιού των επί δεκαπενθήμερον, και ιδιαίτερώς την Καν Χαρίκλειαν Παναγιωτοπούλου την θεοσεβή αυτή γυναίκα ή όποία αν και ξένη πρός τόν τόπον μας παρέμεινε κατά τό χρονικό αυτό διάστημα άκούραστη και άκοίμητη Ιέρεια πλάι στην άγια εικόνα. ‘Η χάρις της άς τούς διαφυλάττῃ παντοῦ και πάντοτε.